

พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา
อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา

Behaviors of Safe Bike Riding Among Student Khamthaleso Wittaya School
Kham Thaleso District, Nakhon Ratchasima Province

วันรับ	01/10/2564
วันแก้ไข	10/10/2564
วันตอบรับ	20/10/2564

กัลยาณี พละทรัพย์

คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

Kunlayanee Palasub

Faculty of Science and Technology, Phanomwan College of Technology

* Corresponding author; E-mail: Kunlayanee1017@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Cross-sectional descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา เดินทางโดยขับขี่รถจักรยานยนต์ จำนวน 284 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน Independent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.27, SD.=0.81) จำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการระมัดระวังในการขับขี่มีปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.37, SD.=0.73) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติตามกฎจราจรมีปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.34, SD=0.78) และด้านการตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์มีปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.10, SD.=0.92) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย พบว่า เพศ ประสิทธิภาพการขับขี่รถจักรยานยนต์ ขนาดของเครื่องยนต์ และระยะทางที่ใช้เป็นประจำที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value<0.05) ส่วนระดับการศึกษา และอายุ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์, ความปลอดภัยการขับขี่รถจักรยานยนต์

ABSTRACT

This research is a cross-sectional descriptive study and aimed to study the behaviors of safe bike riding among students at Khamthaleso Wittaya school, Kham Thaleso district, Nakhon Ratchasima province. The sample is students studying at Khamthaleso Wittaya school traveling by motorcycle were 284 people. Data were collected by questionnaire. Descriptive data were analyzed by descriptive statistics such as frequency percentage and standard deviation, and Independent samples t-test.

The results showed that the sample group had a low level of overall safe motorcycle driving behavior at ($\bar{x}$ =2.27, SD.=0.81), classified by side, it was found that In terms of caution in driving, there is a low level of safety at ($\bar{x}$ =2.37, SD.=0.73), followed by traffic compliance with a low level of safety at ($\bar{x}$ =2.34, SD=0.78), and in terms of checking the condition of the motorcycle, there is a low level of safety at ($\bar{x}$ =2.10, SD.=0.92). The results of the comparison of differences in safe motorcycle driving behaviors revealed that gender, motorcycle riding experience engine size and distances that are regularly used differently There are different safe motorcycling behaviors. statistically significant at (P-value<0.05). The educational level and age are different. There is no difference in the behavior of safe riding motorcycles.

Keyword : Behaviors of safe bike riding, Motorcycle driving safety

บทนำ

จากการพัฒนาของประเทศ ส่งผลทำให้เกิด การเจริญเติบโต และการขยายตัวของเขตเมือง ภาครัฐและเอกชนจึงมีการก่อสร้างถนน และ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง เพื่อรองรับการ ขยายตัวของเมือง ประชาชนจึงมีการเดินทางด้วย รถส่วนตัวมากขึ้น ส่งผลต่อปัญหา เช่น การจราจร ติดขัด การเกิดอุบัติเหตุทางถนน การสูญเสียชีวิต และทรัพย์สินรวมถึงการกล่าววยจากการวิเคราะห์ ข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกพบว่าผู้ที่ ได้รับความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจรทางบกทั่ว ประเทศ มีทั้งสิ้น 59,909 รายหรือเฉลี่ยเดือนละ 4,992 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.55 เมื่อเปรียบเทียบกับ

กับปีงบประมาณ 2563 (58,420 ราย) แบ่งเป็น ผู้เสียชีวิต 6,024 ราย (ร้อยละ 10.05) ผู้บาดเจ็บ สาหัส 4,391 ราย (ร้อยละ 7.33) และผู้บาดเจ็บ เล็กน้อย 49,494 ราย (ร้อยละ 82.62) โดยเดือน มีนาคม 2564 มีผู้ที่ได้รับความเสียหายจาก อุบัติเหตุฯ มากที่สุด 7,360 ราย และเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 36.22 เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2563 ส่วนเดือนกันยายน 2564 มีผู้ที่ได้รับความ เสียหายจากอุบัติเหตุฯ น้อยที่สุด 3,386 ราย ซึ่ง ลดลงร้อยละ 23.05 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปีงบประมาณ 2563 ความรุนแรงจากอุบัติเหตุ ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกที่เกิดโดยรถ

จักรยานยนต์ มีทั้งสิ้น 2,143 รายหรือเฉลี่ยเดือนละ 179 ราย เมื่อจำแนกเป็นรายภาค พบว่า ส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) มีผู้เสียชีวิตจำนวน 61 ราย (ร้อยละ 2.85) และส่วนภูมิภาคมีผู้เสียชีวิตจำนวน 2,082 ราย (ร้อยละ 97.15) ซึ่งในส่วนภูมิภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด 882 ราย (ร้อยละ 42.36) รองลงมาคือ ภาคเหนือ จำนวน 501 ราย (ร้อยละ 24.06) และภาคใต้ จำนวน 267 ราย (ร้อยละ 12.83) ตามลำดับ และเมื่อจำแนกเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด 99 ราย (รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก, 2564)

จากปัจจัยด้านบุคคลที่เป็นพฤติกรรมส่วนตัวและการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมการขับขี่ของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นขบวนการหาประสบการณ์ที่มีความเสี่ยง จึงมีพฤติกรรมการขับขี่ด้วยความประมาท รวมถึงการไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ การดื่มของมึนเมา การฝ่าฝืนกฎจราจรขณะขับขี่ และการขับขี่ด้วยความเร็วสูง (กาญจนกรอง สุอังคะ, 2558) จากการสำรวจข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (2561) พบว่าอันดับ 1 ในเด็กและเยาวชนทั่วโลก ดังนั้นการหาวิธีป้องกันโดยการส่งเสริมให้ผู้ขับขี่มีพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัยและไม่ประมาท จะสามารถลดความรุนแรงการสูญเสียและความพิการได้

โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา จังหวัดนครราชสีมา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตติดต่อกับอำเภอเมืองนครราชสีมาเป็นถนนเลี่ยงเมือง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะ

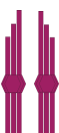
ในการเดินทาง เนื่องจากมีความสะดวกสบาย คล่องตัวและรวดเร็ว นักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากมีช่วงอายุระหว่าง 13-18 ปี และจากการสัมภาษณ์นักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา พบว่า ในอดีตที่ผ่านมา เคยมีการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์กับนักเรียนของโรงเรียนตั้งแต่บาดเจ็บเล็กน้อยจนถึงขั้นเสียชีวิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการความปลอดภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาแนวทางการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอ อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา และกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 978 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา และกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 284 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ยามาเน่ (Yamane, 1973)

2. ตัวแปรในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ และขนาดเครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎจราจร การตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์ และการระมัดระวังในการขับขี่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Cross-sectional descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนขามทะเลสอวิทยา เดินทางโดยขับขี่รถจักรยานยนต์ จำนวน 284 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของยามาเน่ (Yamane, 1973)

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ และ

ขนาดเครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์ ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎจราจร การตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์ และการระมัดระวังในการขับขี่ ลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบ แบบมาตราวัด (Rating scale) 4 ระดับ เกณฑ์กำหนดระดับการปฏิบัติ ดังนี้

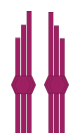
ปฏิบัติทุกครั้ง	เท่ากับ 4 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	เท่ากับ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	เท่ากับ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	เท่ากับ 1 คะแนน

2. วิธีการเก็บรวบรวม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มนักเรียนซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษา ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random sampling) เพื่อนำแบบสอบถามไปให้โดยตรงด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถามอย่างอิสระ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ และขนาดเครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์ ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎจราจร การตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์ และการระมัดระวังในการขับขี่ ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์หาความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ด้วยสถิติการทดสอบสมมติฐาน Independent samples t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.60 เพศชาย ร้อยละ 45.40 มีอายุต่ำ 18 ปี ร้อยละ 41.20 กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 66.20 ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 40.50 ขนาดของเครื่องยนต์ต่ำกว่า 150 ซีซี ร้อยละ 72.90 ระยะทางที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นประจำ โดยประมาณ 5-10 กิโลเมตร ร้อยละ 51.40

2. พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.27, SD = 0.81) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การระมัดระวังในการขับขี่ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.37, SD = 0.73) รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกฎจราจร อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.34, SD = 0.78) และด้านการตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.10, SD = 0.92) ตามลำดับ

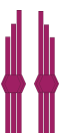
3. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ต่างกัน และระยะทางในการเดินทางที่ใช้เป็นประจำต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียนโรงเรียนขามทะเลสอวิทยาลัย อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า มีพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.27, SD = 0.81) โดยมีพฤติกรรมไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ และขับขี่รถจักรยานยนต์ฝ่าสัญญาณไฟแดงซึ่งก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการขับขี่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรยุทธ ธิโคตร, สีดา สอนศรี และยุพา คลังสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาบทบาทของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนกรณีศึกษา บ้านแพ่ง ตำบลแพ่ง อำเภอกอสุ่มพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า สถานการณ์ของปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและความรุนแรงของปัญหาในชุมชนบ้านแพ่งในด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ คือ ประชาชนใช้รถจักรยานยนต์ในการเดินทางหรือเดินทางสัญจรไปมา เคยฝ่าฝืนกฎจราจร สวมหมวกกันน็อกเป็นบางครั้ง ภาพรวมของบทบาทของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย ดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเพศหญิงมีความระมัดระวังในการขับขี่และปฏิบัติตามกฎจราจร

มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
สุนันท์ ชุมทอง (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้
รถจักรยานยนต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1-6 โรงเรียนกันตังพิทยากร จังหวัดตรัง ผลการ
ศึกษาพบว่า เพศ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้รถจักรยานยนต์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียน
กันตังพิทยากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ สุนทร
และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงจากการขับขี่
รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี
ผลการศึกษาพบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมเสี่ยงจากการขับขี่รถจักรยานยนต์

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ในการ
ขับขี่รถจักรยานยนต์ พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์
ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ต่างกัน มีพฤติกรรมการ
ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนที่
มีประสบการณ์ในการขับขี่ต่ำกว่า 1 ปี จะมีความ
ระมัดระวังสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการขับขี่
มากกว่า 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์
ชุมทอง (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีสัมพันธ์
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้รถจักรยานยนต์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนกันตัง
พิทยากร จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์
ในการขับขี่รถจักรยานยนต์ มีความสัมพันธ์
ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการใช้

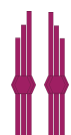
รถจักรยานยนต์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ($r = .383, P\text{-value} < .01$)

2.3 จำแนกตามระยะทางในการ
เดินทางที่ใช้เป็นประจำ พบว่า นักเรียนที่มี
ระยะทางในการเดินทางที่ใช้เป็นประจำต่างกัน มี
พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยที่
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งสอดคล้องกับบงคราญ ตาตะคำ (2558) ได้
ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้
รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกู
เพียง จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมี
ความสามารถขับขี่รถจักรยานยนต์เป็นระยะ
เวลานาน จะมีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่
ไม่ปลอดภัยของนักเรียนมีแนวโน้มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาปัญหาพฤติกรรมการ
ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียน
โรงเรียนขามทะเลสอวิทยา อำเภอลำทะลุ
จังหวัดนครราชสีมา ในเชิงคุณภาพ ด้วยการ
สัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ทราบถึงวิธีการขับขี่
รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยปัญหาอุปสรรคและ
นักเรียนหาแนวทางการแก้ไข เพื่อให้ได้ข้อมูลไปใช้
เป็นแนวทางในการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัย

1. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยัง
โรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อ
เปรียบเทียบ พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่
ปลอดภัยและหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการการ
ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยเพื่อใช้เป็น

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนกรอง สุอังคะ. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของวัยรุ่นที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- ธีรยุทธ์ ลีโคตร สีดา สอนศรี และยุพา คลังสุวรรณ. (2558). บทบาทของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนกรณีศึกษา บ้านแพง ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารการเมืองการปกครอง*, 5(2), 112-129.
- นงคราญ ตาตะคำ. (2558). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษา อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน. การค้นคว้าอิสระปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ เพื่อสร้างเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน. (2564). รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก (ตุลาคม 2563-กันยายน 2564). เข้าถึงได้จาก <https://www.thairsc.com/>. (30 กันยายน 2564).
- สุนันท์ ชุมทอง. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปลอดภัยในการใช้รถจักรยานยนต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนกัณฑ์พิทยากร จังหวัดตรัง. ปริญญาสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง.
- สุรศักดิ์ สุนทร และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 7(1), 74-86.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.

